

Voor Victoria Zwart,

---

die razend zou zijn als dit boek
aan iemand anders was opgedragen.

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Copyright © 2020 Harriet Muncaster

Victoria Stitch – Bad and glittering werd voor het eerst gepubliceerd in het Engels in 2020. Deze vertaling is gepubliceerd met toestemming van Oxford University Press.

Nederlandstalige uitgave: © 2021 Standaard Uitgeverij

F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Vertaling: Annemiek Seeuws

Alle rechten voorbehouden

ISBN 978 90 02 27480 0

D/2021/0034/352

NUR: 282-283

Gedrukt in de EU

HARRIET MUNCASTER

VICTORIA ZWART
STRALEND
EN STOUT

STANDAARD UITGEVERIJ

PROLOOG

DE Kristalbewaarder keek omhoog naar de diamant, die nu zo groot was als een eikel, en verbaasde zich over de twee vage vormen in de kern. Hij merkte dat er iets niet klopte. Net onder het ijskoude oppervlak zat onmiskenbaar een donkere streep.

‘O nee...’ fluisterde hij. ‘Een onzuiverheid!’ Zijn hart begon te bonzen en hij haalde een vergrootglas tevoorschijn om wat beter te kijken. Dit had hij nog nooit gezien in een koninklijke diamant. Wat zou het willen zeggen? Hij zou het meteen moeten melden aan de autoriteiten.

In het Wiskerwoud ontstonden hevige discussies over wat met de diamant moest gebeuren.

‘Hij is onzuiver’, zei Heer Sterrenstaar. ‘De tweeling die erin zit kan dus onmogelijk van koninklijken bloede zijn.’

‘Het is en blijft natuurlijk een diamant’, argumenteerden een paar andere belangrijke leden van de autoriteiten. ‘En die zie je niet vaak.’

Maar naarmate de diamant groeide, werd de streep groter en donkerder, tot het leek alsof er een lange, zwarte steek dwars door het midden liep. Heer Sterrenstaar zei dat het een slecht voorteken was, en algauw was iedereen het met hem eens.

Op de noodlottige avond waarop de diamant openspleet, stormde het verschrikkelijk. De hemel boven de Kristalgrot was donker en vol vlekken, alsof iemand er een pot paarse inkt overheen had gemorst. Dikke regendruppels plensden op de grond en er hing een grote kersenrode maan over het woud die een griezelige gloed over de bomen wierp. Het begon te donderen en plots werd de grot verlicht door een felle bliksemflits. Alle kristallen fonkelden door het heldere licht. De grot werd opnieuw verlicht, een volgende oorverdovende donderslag knalde door de lucht, en de diamant spleet open.

De Kristalbewaarder sprong naar voren om de twee baby’s op te vangen die vlak na elkaar uit de diamant vielen, gevolgd door een regen van glinsterend diamantstof. Daarna zette hij snel een stap terug om te ontkomen aan de overige scherven van de diamant die naar beneden vielen.

Hij keek naar de twee hummeltjes in zijn armen en schrok van het verschil tussen hen.

De tweede baby was klein en schattig, met kleine plukjes zilverblond haar en lange wimpers, wat erop wees dat het een meisje was. De baby die als eerste was gevallen had ook lange wimpers, maar haar huid was zo wit als ijs en haar haren waren pikzwart. In plaats van gelukkig te glimlachen keek deze baby hem boos aan.

De Kristalbewaarder keek om zich heen en zag de scherven van de onzuivere diamant die hevig lagen te schitteren op de grond. Hij huiverde en kreeg een ontzettend akelig voorgevoel.

